

У відділ культури в Сарні молодий чоловік, нині заслужений працівник культури України, композитор, член Національної всеукраїнської музичної спілки, перейшов із посади директора Степанської музичної школи. Саме Віктор Григорович вніс нове дихання в хор, який став розвиватися, творчо зростав і сам керівник. У Сарнах у той час, пригадує, було три народні колективи: хор Фенглера, хореографічний колектив Уляни Чепелюк і агітбригада «Маяк». Тепер Сарненщина може пишатися найбільшою кількістю народних колективів в області - їх понад тридцять. Відрадно, акцентував увагу, що чверть століття при будь-якій владі культура розвивалася й мала підтримку з її боку.

У Дубровиці кожні три роки проходить обласний фестиваль-конкурс хорового мистецтва ім. Євгена Кухарця, відомого в Україні хормейстера. Хоровий колектив із Доротич, який брав у ньому участь, повернувся додому з перемогою. Тож у Віктора Торчика виникла ідея проводити обласний конкурс імені Миколи Фенглера у Сарнах. Саме при ньому відбувся розквіт хору. Таке нечасто буває, але він зумів зібрати найкращих співаків. Основу колективу становили династія Тиховських, подружжя Крамарчуків, улюбленець хору, який не пропустив жодної репетиції, Дмитро Магрело, позаштатний кореспондент «районки» Данило Корольчук, Іван Потапович, Марія Поцікайло, Ліда Абрамчук, Марія Біжнюк, Микола Новацький, Леонід Давидюк, Зоя Федорчук, Володимир Сідельник, Любов Царук, відомий тенор Максим Сохацький. Для декого, хто читає статтю, це просто перелік імен і прізвищ, але за кожним із них - доля людини, пам'ять, що залишилася про тих, кого вже з нами немає.

Нечесно буде не назвати й нове покоління співаків. Серед них Людмила Мартинюк, Яна і Галина Куришки, Любов Сорока, Тетяна Меснікович, Лариса Крат, Лариса Павленок (донька відомої Анастасії Корчинської, яка працювала в Сарненській дитячій музичній школі), Павло Лук'яненко, Петро Тимошук, Анатолій Гнітецький, Микола Угрин, Віталій Круглик, Олег Семенов, Анатолій Шепель та інші. А щодо конкурсу імені Миколи Фенглера, то Віктор Торчик сподівається на підтримку колеги, начальника відділу культури РДА Едуарда Раковця та влади району. Едуард Раковець, як музикант, розуміє, що таке хоровий колектив, і з його боку є сприяння.

Хорові колективи ніколи не були рентабельними. Тож аби вони розвивалися, багато залежить знову ж таки від відділу культури й керівників району. Через «не можу», через «не хочу», через усілякі негаразди будь-що утримувати аматорські народні гурти. Це потім воздається сторицею. Сарненський район тим і відрізняється від інших, каже Віктор Торчик, що є Велике Вербче, Корост, Кричильськ та інші населені пункти, відомі своїми фольклорними колективами. Наголосив, що всі вони збирали аншлаги, хоч би де виступали. Тож доцільно було б закласти кошти в програму розвитку культури району,

аби професіонали могли продемонструвати таланти принаймі в населених пунктах краю. До речі, Віктор Григорович завжди відстоював свою думку щодо виступів професіоналів саме в сільській місцевості, де люди зазвичай мають менше можливості побачити їх, бо до них вони просто не доїжджають.

Із хором Віктору Торчику працювати легко, він робить аранжування власних і творів інших відомих композиторів. Під керівництвом професіонала, який підняв на високий фаховий рівень виконання творів наших славетних піснярів, вони звучали повному. Колектив радує глядачів майстерністю виконання, заряджає животворчою, позитивною енергетикою. Учасники вражають чотириголоссям, вдосконалюються у виконанні складних творів. У діючому репертуарі - українські народні та пісні, покладені на музику Віктором Торчиком («Козацька доля», «Лесині джерела», «Мамина молитва», «Вільна Україна», «Червона калинонька», яку виконують акапельно), у перспективному - українські народні «Мамині яблуні», «Ой під липкою», «Шинкарочка», «Їхали хлопці, три запорожці», «Величальна Україні» на слова Валентини Петренко, музика Віктора Торчика, «Гімн України», «Вогонь Тарасового слова», «Мамина молитва», «Балада про синів» та інші.

Ще одна ідея не залишає Віктора Торчика змалку - почати вчити школярів народним звичаям і традиціям, передати їм надбання дідів-прадідів. І втілити цю ідею можуть освітяни. Тільки так, на його думку, можна виховати справжніх українців.

Досвідчений керівник і талановитий композитор. Віктор Григорович розшифровує музичний супровід обрядів і звичаїв Полісся. До речі, у 1996 році видав збірку «Коровайні мотиви Сарненщини», а вступне слово до читача написав Анатолій Авдієвський - академік, Герой України, художній керівник Національного заслуженого академічного народного хору ім. Г. Верьовки. А у 2000-ому Віктор Торчик отримав обласну мистецьку премію імені композитора-земляка Германа Жуковського в номінації «За композиторську діяльність». Його також обрали делегатом з'їзду Національної всеукраїнської музичної спілки, що проходив у Києві.

Згодом композитор видав ще одну авторську збірку «Краса і мудрість, і любов», що розійшлися в області серед художніх колективів та окремих виконавців. Наполегливість і творча діяльність, яскравий талант роблять його переможцем загальноміського рейтингу «Гордість міста» в номінації «Кращий письменник, поет, композитор, драматург, режисер, народний умілець, художник, творчий колектив».

Саме Віктор Торчик ініціював проведення в районі добродійної акції «Творимо добро для себе» з єдиним бажанням - допомогти становленню культури, переконати молодь бути активними учасниками заходів, брати безпосередню участь в організації дозвілля.

Кажуть, кожна людина талановита по-своєму. Тільки не кожен може використати свою геніальність, Божий дар із повною самовіддачею. Ці слова не про Віктора Торчика. Приємною несподіванкою для поціновувачів його творчості став випуск першого професійного CD-альбому «Сніг останньої любові», де твори виконують не просто співаки, а лауреати всеукраїнських і міжнародних пісенних фестивалів. Він плідно співпрацює з відомими митцями: Ліною Костенко, Олександром Богачуком, Миколою Луківим, Ігорем Руденком, Юрієм Ковальським, Георгієм Сербінін, Володимиром Матвієнком, Петром Велесиком, місцевими поетами Валентиною Петренко, Тетяною Корнійчук...

Досвідчений і широко відомий автор музичних творів, пісень, популярний керівник хорового колективу Віктор Торчик увесь час перебуває у творчому пошуку, мистецькому неспокої і тим самим спонукає інших прагнути, досягати нових висот. Широкий діапазон його стабільної творчої діяльності та високої професійної майстерності заслуговує на повагу. Він полонив своїм ставленням до української пісні, народної творчості та кожного учасника народного аматорського хорового колективу. Одно слово, зроблено вже чимало, але планів у Віктора Григоровича ще більше. Народ на Сарненщині - талановитий, життя

музичне - активне. Але все - на ентузіазмі. І цей ентузіазм треба берегти, підтримувати.

Марія КУЗЬМИЧ.